Ч. 229. Второк 25 (12) жовтня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З краевого сойму. — Клопоти Німеччини в полудневій Австриї. — Чутка в окупациї Тріполіса. — Російско-японьска війна.)

На послїднім засїданю сойму повідомив маршалок сойм, що від суду в Нов. Санчи наспіло письмо жадаюче видання судови пос. Поточка з причини провини против закона прасового. Письмо се передано комісиї правничій. По сїм відчитано ряд внесень і інтерпеляций. — З порядку дневного мотивував пос. Михальский свое внесене, взиваюче правительство, щоби оно приступило до знесеня рампи зелїзничої на Жовківскій улици у Львові евентуально й цїлого валу на жовківскім передмістю. Внесене відослано до комісиї зелїзничої.

Репрезентациї повітовій в Перемишлянах призволено побирати висші додатки повітові до податків безпосередних. — По виборі одного члена до надзираючої Ради Банку краевого завела ся ґенеральна дискусия над звітом комісиї шкільної о станї шкіл народних і семінарий учительских. Яко перший бесїдник промавляв пос. Богачевский. Він зазначив насамперед, що не виступае против Поляків, лиш против тих урядників, котрі не сповняють своїх обовязків. Опісля наводив бесїдник цїлий ряд надужить учителїв в ріжних громадах. Опісля обговорював справу борби з анальфабетизмом і протестував против того, щоби ту борбу віддавано в руки Tow. Szkoły Lud. Дальше жалував ся бесїдник на то, що мимо того, що руских шкіл есть майже тілько що польских, шкільних інспекторів окружних Русинів есть ледви кількох. Наконець критикував бесїдник остро уклад польских й руских учебників для шкіл народних і доказував, що они не відповідають своїй задачі. — Промавляли ще посли ґр. Ст. Стадницкий, Томашевский, котрий жалував ся на то, що із семінарий учительских виходять радикальні елементи і др. Лазарский, котрий звернув увагу на хибну інтерпретацию §. 9. закона шкільного з 1894 р. о запомаганю краем бідних громад на будову шкіл.

Німеччина знайшла ся у великім клопотї. Майже всї африканьскі племена в полудново-африканьских кольоніях німецких збунтували ся против Нїмцїв. З Камеруну наспіла вість, що ворохобники убили там німецкого резидента в Ґарнї, ґр. Ґастона Тіеррі. Півурядова „Schles. Ztg.“ доказуе, що кошти военного походу в полудневій Африцї заберуть величезну суму 200 міліонів марок, бо тілько визначило правительство на усмирене Герерів. Правительственні круги побоюють ся, що імовірно забракне охотників, котрі готові би жертвувати житє в борбі з дикими племенами.

Чутка, що італїяньске правительство наміряе окупувати Тріполіс, повтаряе ся щораз частїйше. Кажуть, що правительство вже в недалекім часї приступить до окупациї. Вість о задержаню десяти кораблїв транспортового товариства Navigazione Generali в ґенуеньскім портї аж до дальшої розпорядимости правительства здаесь потверджувати ту чутку.

На поли війни під Мукденом зробило ся тихо. Обі ворожі армії суть очевидно занадто ослаблені, як щоби могли вести дальшу борбу. Крім того, здаесь, зачинае вже й студїнь доскулювати войску. З російскої сторони доносять, що один з російских відділів знайшов кільканайцять закостенїлих японьских вояків і ледви удало ся принести їх до житя. „Бірж. Ведом.“ доносять, що Японцї в ночи на 21 с. м. заатакували три компаниї 35 го полку піхоти. Росияни відперли атак і гонились з Японцями аж до шанців, котрі й здобули. При тім дістала ся в їх руки одна пушка і богато муницї і зброї.

Російска аґенция телеґрафічна доносить з Пудзядзи під датою 21 с. м.: Від 11 до 18 с. м. один корпус, котрий під командою ґенерала Маендорфа вів борбу о горби коло Янсю-

---

ЧОРНИЙ ПЕС.

(З англійского — Е. Гвайта.)

— Ти менї може й не повіриш — говорив мій приятель Тайлер і гладив рукою блискучу шерсть свого чорного пудля — а таки він мав тодї, коли я его дістав, для мене вартість тисяча долярів.

Тої весни, коли ми розлучили ся — говорив він дальше — скінчив я мої науки і поїхав до Льондона. Опісля мав я поїхати до Европи, але не так склалось, як ждалось. Правда, я поїхав до Льондона, але остав ся там довше, як первістно собі постановив, бо там пізнав я Едиту і шість тижднїв пізнїйше були ми вже заручені з собою. Прочу часть лїта перебув я в Шкотиї у свояків моеї судженої, а коли она тої осени їхала до Нїцци, постановив я, розуміе ся, відпровадити еї аж туди. Аж до Парижа їхали ми разом, але в послїдній хвили мусїв я там задержати ся, а моя суджена мусїла їхати сама дальше; я обіцяв їй, що найдальше за тиждень поїду за нею. Правду сказавши, менї не стало гроший, а ті, що менї мав надіслати мій батько, якось не надходили; я не хотїв сказати того Едитї, лиш удав, що якісь важні орудки задержують мене в Парижи. В чотири днї пізнїйше наспів лист від мого батька. Він написав менї, що годить ся на то, що я заручив ся і прислав менї крім приобіцяних гроший ще й тисяч долярів на якийсь відповідний дарунок для моеї судженої. А що я моїй судженій дарував був на заручини лиш звичайний золотий перстень з диямантом, то мене дуже зрадувала великодушність мого батька і я зараз на другий день пійшов купити щось відповідного для моеї любки, з котрою мав побачити ся вже на другий день. Я пійшов по найславнїйших склепах ювілерских при улици Опери, а дорогоцїнні вистави, обчислені на то, щоби видурити який американьский доляр від богатих подорожних, так мене отуманили, що я спершу сам не знав, що купити. Гроші, що менї зразу видавали ся так щедрим дарунком, показали ся менї супротив тих дорогоцїнностий дуже малою сумою і я вже сумнївав ся, чи знайду щось відповідного. Аж ось впав менї в очи прекрасний ґерданчик зроблений з двох рядків перел, повязаних місцями климерками з маленьких диямантів. Ґерданчик той лежав в коробочцї, виложеній синим аксамітом і скоро я его побачив, так і зараз постановив купити.

— Що за той ґерданчик? — спитав я.

— 5000 франків, мій пане — відповів ювілер.

Як раз тілько гроший, що я мав! Я так тим урадував ся, що й забув поторгувати ся та й зараз купив. Ту малу синю коробочку мали вже запакувати, коли ювілер побачив, що замочок від ґерданика щось попсований і став звиняти ся та обіцяв направити і на другий день прислати. Я сказав ему, що менї то не на руку, бо хочу ще вечером їхати поспішним поїздом до Нїцци, а він тодї надумавшись обіцяв менї прислати его точно о 6-ій годинї вечером.

Коли я вже виходив із склепу, побачив, що коло мене стояла якась панї, котрої я доси не видїв. А не так побачив я ту панюю, як еї білу руку з довгими тоненькими пальцями, на однім з котрих був перстень з рідко красним диямантом. В руцї мала маленький, дорогим камінем висаджений годинник, а коли я вже пустив ся виходити, промовила она кілька слів мельодийним голосом. Але я занадто думав о тім, як то Едита буде тїшити ся тим дарунком, як щоби менї було при голові придивляти ся тій пани і я вийшовши на улицю, забув о нїй.

Я вернув точно о 6 годинї домів і застав вже направлений ґерданчик. Коробочка була вже завинена в папір і я сховав еї до кишенї в серединї сурдута, а відтак спакувавши ся чим скорше в дорогу, пійшов на дворець. Там купив я білет першої кляси, а давши кондукторови на пиво, мав вже надію, що буду міг вигідно їхати сам один в передїлцї ваґоновій. Аж нараз отвирають ся двері і в послїдній вже хвили входить якась панї та сїдае собі під вікном у ваґонї. Двері луснули, машина засвистала хрипливо і поїзд покотив ся.

Мене взяв гнїв, що не можу їхати сам один і навіть закурити циґаро, котре вже приготовив. Цікавим оком глянув я на незнакому панюю, що була убрана в коштовній жалобі і побачив, як щось чорного зарушало ся коло неї; я думав перед тим, що то лежить якась баранкова шапка, а то був маленький французкий пудель. Коли песик встав і видивив ся на мене, побачив я у него на шиї срібний нашийник, від котрого звисала мала колодочка в видї серця.

ту, вийшов з честию з тої борби мимо великих страт. Особливо була щаслива борба о горби над берегами ріки Шах, коло місцевости Сягояну. Росияни здобули так 14 пушок, 40 ящиків і велике число карабінів.

Маршалок Ояма доносить: На фронті не настала ніяка зміна. Число здобутих нашою лівою армією пушок виносить загалом 43. З того 27 здобула ліва армія, а 16 права кольонна. Близько Ченляппао, російска передна сторожа япаньска знайшла в ночи на 21 с. м. 20 погибших Росиян.

Новинки.

Львів дня 24-го жовтня 1904.

† **Є. Е. Аполинарий Яворский**, довголітний презес „Кола польского“, ц. к. тайний радник, посол на соїм краєвий і до ради державної, упокоїв ся нині о годині 8½ рано у Львові в своїм мешканю в „Европейскім готели“ скоропостижно в хвили, коли убирав ся, аби удати ся до сойму краєвого. В покійнім тратить Коло польске досьвідного політика і визначного парламентариста.

— **Новий повітовий суд.** Ц. к. Міністерство судівництва видало розпорядженє, на основі котрого установлений повітовий суд в Болшівцях має розпочати свою діяльність з днем 1 червня 1905.

— **Обхід ювилею** догми Непорочного Зачатия Пресьв. Діви Мариї в Римі розпічне ся дня 27 падолиста отворенєм Мариянської вистави в палаті Лятерану; дня 1 грудня буде отворенє Мариянського конгресу; 8 грудня папске торжество в базилиці сьв. Петра і коронация образу Пр. Д. Мариї. На 4. 5 і 6 грудня назначено церковні торжества в базилиці S. Maria Maggiore, де будуть відправляти кардинали Ферата, Рамполя і Віве е Туто. До програми Мариянського з'їзду належить також процесия в катакомбах сьв. Присцилиї, де находить ся найстарший (фресковий) образ Пр. Д. Мариї.

— **Арештованє дефравданта.** В мешканю віденьского фотографа Макса Брухбухмахера в дїльници Леопольштадт, арештувала в пятницю полїция банкового возного Єннера, що украв перед кількома тиждиями 235.000 К на шкоду центрального банку німецких кас ощадности в Чехах. Іменно з Реки надійшла телеграма, що поспішним поїздом до Відня від'їхав звідтам якийсь Пфлїк, котрий перед від'їздом сказав свому приятелеви, що Єннер ховає ся у Відни у фотографа „Макса“. Таку телеграму відобрала дїйстно полїция в Градци і у Відни і в Градци на зелїзничім двірци увязнено Пфлїка, котрий зізнав, що Єннер із здефраудованої квоти 235.000 К дав частину т. є. 13.700 К занятому при товаристві „Alpine-Montan Geselschaft“, Івановм Ґотштайнови, але той не хотів мати їх при собі і дав Пфлїкови. Пфлїк їздив з тими грішми, був в Одесї. Варшаві, але вскорі повернув до Відня і віддав гроші Ґотштайнови, мовлячи, що его печуть. Ґотштайн не хотів їх приняти і удав ся онозди за Пфлїком до Реки, де на двірци звернув єму ті гроші, полишивши собі 10.000 К. Полїция вислїдила, що у Відни лише оден фотограф називає ся на імя Макс, іменно Врухбухмахер і у него увязнено Єннера. Найдено при нім 700 К і 400 пруских марок. О півночи полїцийна комісия завела его до Пратеру, де мав закопати прочі гроші. Провірено, що Єннер окрім 235.000 К украв також два листи, в котрих містило ся 2000 К. Арештованє Єннера викликало у Відни сензацию, тим більше, що вже перед тиждием розійшла ся була неправдива чутка, що Єннера арештовано в Гамбурзї.

— **Самоубийство.** В ночи на 17 с. м. відобрав собі житє вистрілом з револьвера в домі своїх родичів в Дрогобичи 26-лїтний слухач прав Михайло Цвангтайм. Причиною самоубийства мала бути нещастна любов.

— **Розбійничий напад.** Із Слобідки лїсної, коломийского повіта, доносять: Дня 17 вечером їхав із Хлїбичина до Слобідки лїсної коломийский пекар. По дорозї напало на него кількох драбугів, котрі побили его колами і дусили, домагаючи ся гроший. Благаючи, щоби дарували єму бодай житє, віддав їм всї гроші, около 120 К. То однак не вдоволило розбишаків, котрі знущали ся дальше над своєю жертвою. Лиш завдяки надходячим робітникам з тартаку, що сполошили розбишаків, остав при житю. На другий день жандармерия попала на слїди злочинників і одного з них арештувала. Той випирав ся всякої вини і заки его відставлено до суду, повісив ся в арешті на хустцї. Пощастило ся однак жандармериї і в слїдую чих днях приловила двох спільників злочину і відставила їх до суду в Коломиї.

— **Телятко з шістьма ногами.** В дворі Забелче коло Нового Санча прийшло на сьвіт телятко з шістьма ногами. Властитель Забелча, п. Костеркевич, вислав сей дивогляд до фотографа в Новім Санчи, а фотоґрафічну знимку передав віденьскому тижневникови Interressantes Blatt.

— **О зелїзничі білети.** Цїкаву справу рішив сими днями суд в Берні моравскім. Один ческий торговельний агент, що подорожував по Мораві, приїхав до Моравскої Острави і не хотів портиерови на пероні віддати білету їзди. Прикликаний начальник стациї заявив єму, що зелїзничі функціонарі мають обовязок жадати звороту білетів, а коли аґент не хотів рішучо згодити ся на его жаданє, виступила против него зелїзнича управа з жалобою до суду. В часї розправи обжалований покликав ся на то, що реґулямин не містить припису, приказуючого звертати білет; що білет їзди навіть по відбутій подорожи потрібний подорожному, бо єсть покзітованєм на заплачену суму; дальше, що може він бути єму потрібний для уложення коштів на случай другої подорожи; що для шефа аґента становить він контролю, що дотична їзда дїйстно відбула ся; що може служити доказом alibi і вкінци в случаю, коли би лучила ся яка пригода, може служити доказом, що він дїйстно їхав тим поїздом. Судия прихилив ся до тих поглядів обжалованого і увільнив его, а зелїзничу управу засудив на заплату коштів процесу.

— **Стан засївів** в половині жовтня, як виказує міністерство рільництва, є вдоволяючий, з виїмком кількох повітів в Чехах, де задля безнастанної посухи не можна було засїяти озимини у відповідній порі. Ріпак майже в цїлих Чехах переорано. — В многих околицях Шлеска появили ся миши і зробили великі шкоди на полях. Збір кукурудзи випав середно. В Галичині не помогли дощі, бо настали пізно по довгій посусї. Кукурудза взагалї не дописала. Стан пашї в Галичині нуждений. Бараболї зазеленїли ся по послїдних дощах. Копане бараболь почало ся лише в деяких краях і они не всюди однаково зародили. Найлїпший збір бараболь буде в Країнї. Бураки дописали середно. В Мораві надіють ся двох третих, а в Чехах половини звичайного збору бураків.

— **Позір!** Товариство „Сокіл“, котре заводить в краю сторожі пожарні, уряджує в сім році фантову лютерию на дохід будови власного дому. В тій цїли видав „Сокіл“ льоси в видї переписних листків в 10 родах по цїні 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколї“ у Львові, по всїх складах „Народної Торговлї“ на провінциї як також в філїях „Ско-

---

Я взяв ся читати якесь оповіданє та й забув на все, аж ось може в пів години злякав ся від того, що щось холодного і вогкого потерло ся о мою руку. То пудель доторкнув ся моєї руки носом, хотів очевидно познакомити ся зі мною.

— Шіко, ходи сюди! — відозвала ся пані якимсь дивно мені знакомим голосом, але песик не слухав а лиш вимахував хвостом, коли я его погладив.

— Вибачте, що пес не дає вам спокою, а ви може ще й не любите псів — відозвала ся моя товаришка подорожи.

Розуміє ся, я сказав їй, що люблю псів, особливо пуделї, я сказав так тим більше длятого, що та пані була молода і хороша, а милий і солодкий еї голос менї сподобав ся. Надармо пригадував я собі, де я вже его чув. Коли я по хвили побачив, що она не має нї ґазет, нї книжок до читання, подав їй одну із своїх ілюстрованих часописий, а она подякувала за то чемно. Пізнїйше навкучило ся менї читати і я завів розмову з тою панею та спитав, чи она також їде до Ніцци. Она відповіла, що так та розповідала опісля, що з нею мала їхати еї сестра, але в послїдній хвили написала, що не може їхати. Тимчасом батько еї, що задля поратовання здоровля перебуває в Ніцци, завізвав еї телеґрафічно і она тепер їде сама, хоч дуже не любить сама їхати та ще в ночи. Купе для дам було вже повне і она мусїла зайти до того ваґона, бо кондуктор казав, що вже нема нїде місця. Я сказав їй, розуміє ся, що дуже рад в еї товариства, на що она усьміхала ся і спитала ще, чи я довго побуду в Ніцци. Відтак стала она розповідати про богато загально знаних людий і казала, що то еї приятелї та що й я познакомлюсь з ними. Наконець, коли вже настала пізна пора, виймила якийсь кошичок з перекусками та запросила і мене, щоби я з нею вечеряв. Кухарка — казала она — тілько наклала їй всего до коша, що стало би й на шість осіб. Тай справдї так було і я принял еї запрошенє та дєбре собі попоїв.

— Яка то добра людина! — думав я собі — як то дуже сподобає ся она Едиті! — і я став їй розповідати, чого їду до Ніцци і говорив богато о любій дївчинї, що там на мене ждала. Она слухала цікаво, а я ще додав: Побачите, як она вам буде за то вдячна, що ви менї зробили подорож так приятною.

— То випиймо на еї здоровлє — сказала весело моя товаришка і виймила з кошика малу, срібну фляшчинку прекрасної роботи. — Я все везу з собою коняк від припадку — сказала она наливаючи до чарки і подаючи менї з усьміхом. — На здоровлє Едити!

Я випив коняк і похвалив его, бо був дїйстно добрий. Она взяла чарку від мене та налила й собі, але лиш кілька капель і ледве що губи замочила.

— Не дивіть ся на то, що я так мало пю, та не гадайте, що так мало добра бажаю вашій судженій; але я не можу так пити, як ви мужчини. Для мене такий напиток лїком.

Зараз по тім став мене сон морити, я урвав розмову і положив ся о скілько можна було вигідно, накрив ся коцом і заснув. Я спав видко таки добре, бо коли отворив очи, то був вже білий день. Лиш голова мене боліла і чогось в ній шуміло, мабуть від того, що я так твердо спав. Пані сидїла під вікном і читала ту ґазету, яку я їй дав. Коли побачила, що я пробудив ся, сказала, що я умію спати. Для неї була ніч страшна і она рада з того, що вже доїзджаємо до Ніцци. Менї станула Едита перед очима і та несподїванка, яка еї чекає. Той ґерданчик певне їй сподобає ся. Але аж тепер прийшло менї на гадку, що я при такім купнї повинен був порадити ся якоїсь женщини. Моя товаришка була як раз до того, а ґерданчик можна буде ще відмінити, коли би він показав ся невідповідним. Я розіпняв сурдут, виймив коробочку з кишенї, розвинув і отворив — а она порожна.

Я обернув ся зараз до моєї товаришки, котра як би чогось неспокійна, дивила ся, що я роблю. З доймила з руки рукавичку і показала руку на груди, як би зловила ся за серце. На пальци сьвітив ся диямент, той сам, що день перед тим в склепі юзілєра так дуже звернув був на себе мою увагу. Аж тепер здогадав ся я всего, прискочив до неї і зловив ї не конче делїкатно за руку.

— Віддайте менї ґерданчик, злодійко, бо то ви его украли — крикнув я як несамовитий. — Аж тепер я вас пізнав, ви стояли вчера в склепі коло мене і я пригадав собі перетеньі ваш голос. Ви чули, що я сим поїздом буду їхати до Ніцци! Ви дали менї в коняку щось на сон і гадали, що втечете, заки я ще спостережу. Плян був хитрий, але не удав ся. Віддайте менї зараз ґерданчик, а нї, то зараз поклячу полїцию, скоро лиш приїдемо до Ніцци.

Сподїваючи ся напевно, що она віддасть менї зараз мою власність, я вже й настазив руку; але я перечислив ся. Она лиш випро-

ла“ по більших містах. Кромі того видав „Сокіл“ на ту саму ціль облїґациї (зворотна позичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Ів. Бачиньского, касиера „Днїстра“ у Львові, Ринок 10.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 24 жовтня. Вчера відбув ся перед ратушем демонстрацийний похід социялїстів, котрі від часу до часу розвивали червоні прапорцї і викрикували „Ганьба Люеґерови!“ (за то, що він назвав социялїстів „дрантєм“). Кілько разів социялїсти крикнули „Най жиє дранте! Ганьба Люеґерови!“ і зачали сьпівати робітничу пісню, тілько разів прихильники Люеґера відповідали окликами в честь его і співали гимн австрийский.

Копенгаґа 24 жовтня. Вчера перед полуднем в многих місцевостях Зеляндиї, Ютляндиї і полудневої Швециї дало ся почути сильне землетрясене.

Барцельона 24 жовтня. Експльодовала тут бомба і наробила великої шкоди в домах. Виновник не знаний. Полїция арештувала дверника дому належачого до „Союза суспільних студий“, Хаіма (Якова) Парвана.

Петербург 24 жовтня. Російска аґенция телеґрафічна доносить з Харбіна 22 с. м.: Від дня 6 с. м. перевезено в напрямі на північ около 26 000 зранених Росиян.

Довер 24 жовтня. Вчера о 1 год. по полудни переїхала сюди балтийска фльота.

Льондон 24 жовтня. Телеґрама з Гуль доносить, що російска фльота наїхала на дві рибацкі лоди в Гуль. Кажуть, що російскі кораблї осьвітили лодки рефлекторами і умисно до них стріляли. Мало згинути 18 рибаків і один анґлійский капітан.

Льондон 24 жовтня. Бюро Райтера доносить з Токіо 22 с. м., що Росияни концентрували ся напроти армії ґенерала Курокого. Відділ козаків перейшов через ріку Тайці коло Бензіку.

Токіо 24 жовтня. (Урядово). Маршалок Ояма доносить вислід доходжень до дня 20 с. м. що до страт, які потерпіли Росияни під Шахо. До неволї взято 500 Росиян, знайдено 10.550 трупів, здобуто около 45 пушок, 6920 ґранатів, 5474 карабінів і великі запаси пороху. Убитих Росиян поховано з войсковими гонорами. Страти Росиян оцїнюють загально на 60.000 людий. Доходженя ведуть ся дальше.

Токіо 24 жовтня. Войска Куропаткіна і Оями стоять напротив себе, однак не приходять до борби. Звіт японьскої головної кватири в Манджуриї, який наспів тут вчера, доносить, що Росияни концентрують великі сили против японьскої правої армії. Дальше зачувати, що 20.000 Росиян стоїть коло Кантаїлї. Неприятель острілював від часу до часу середну і ліву армію по части з 15 центиметрових моздїрів. Стоячий під Сафантаї відділ неприятельский острілював в ночи на 20 с. м. стацию Шахе. Японцї здобули в ночи на 20 с. м. коло місцевости Хунляпао 120 карабінів.

НАДІСЛАНЕ.

ступала ся та видивила ся на мене, а відтак відозвала ся таким голосом, що анї крихти не нагадував давнійшої еї солодкої бесіди:

— Ви робите менї закид великого злочину, котрого я не допустила ся. Я сама одна і до того женщина — голос еї став тут дрожати і менї вже робило ся встидно, що я так поступав собі з нею — а коли ви загубили той ґерданчик і тепер кажете, що я его украла, то маєте до того лиш ту одну причину, що в сім ваґонї не було більше нікого, лиш ми обоє. Коли ви отворили коробочку і побачили, що она порожна, а я увиділа ваш страх, то й зараз поняла моє страшне положене. На щастє можу доказати, що я невинна, а ви може на другий раз будете осторожнїйші, заки без причини схочете підозрівати женщину, котрої нема кому взяти в оборону. Скоро станемо в Ніцци, підемо зараз до полиції і я зажадаю там, щоби мою особу і мої пакунки зревідували як найдокладнїйше. Але відтак мусите і ви поставити доказ, що мали ґерданчик при собі — при тих послїдних словах она усьміхнула ся якось неприязно — а заки доїдемо до Ніцци, будьте ласкаві не відзиватись до мене.

Сказавши то она, сїла і обернула ся лицем до вікна, а менї здавало ся, що она плаче.

Менї зробило ся якось дуже маркотно. А що як би я за скорий був в моїм здогадї і помилив ся! Хибаж не могло і так бути, що коробочка була порожна, коли я дістав еї від [illegible]зра? Я по направі ґерданчика не видів, коробочка була вже запакована, коли я еї дістав. Тота пані домагала ся строгої ревізиї, якій не піддалась би ніяка женщина, коли би була винна; впрочім висказала сумнїв, чи ґерданчик був дійстно в коробцї і складала вину на мене, що я еї невинну підозрівав.

Чим більше я так собі роззважав, тим прикрійше здавало ся менї моє положене. Аж ось побачив я, що щось сьвітить ся на помості ваґона. Я схилив ся і підоймив то, а то була колодочка, яку мав пес на нашийнику. Летом блискавки шибнула менї гадка до голови, що я в тім найшов поясненє цїлої загадки. Годї було дальше час тратити, бо поїзд в'їзджав вже до Ніцци і в найблизшій хвили міг кондуктор отворити двері. Скорим рухом сягнув я за псом, що спав і вхопив его в свої руки. Пані схопила ся і хотїла не дати пса, але вже було за пізно, бо я зірвав псови нашийник з шиї і став приглядати ся єму до сьвітла. Аж лекше менї відотхнуло ся, бо нашийник мав із середини порожне місце, а в нїм був схований украдений ґерданчик!

З тріюмфом обернув ся я до моєї товаришки подорожи, але двері були отворені, а она вже десь щезла.

Коли я увійшов до їдальної комнати, біг за мною весело малий пудель і ніс на шиї замісць свого нашийника ґерданчик з перел. Жінки тої я вже більше не видів.

А тепер вже знаєш, для чого я кажу, що той песик варт був у мене тисячу долярів, коли дістав ся до мене.

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Залїщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білєти їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білєти звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. желїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Кржковецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові.

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Днїстрі“ від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 лїт.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купні землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра“.

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від удїлів а часть зиску призначує ся на добродїйні цїли; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

Стан 31 грудня 1903:

Вкладки	**1,444.589 К**	**Позички**	**1,330.822 К**
Удїли	**109.835 К**	**Цїнні папери льоковані в банках і на рахунках біж.**	**280.681 К**
Фонди резервові	**21.318 К**		

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цт.
Набути можна у

Антона Хойнацкого

Аптика в Королївцї
В. АЛЄРГАНДА

поручає

АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зїля ті, витворювані з найсильнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зїля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зїль тех запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пє ся в літнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Головна аґенция дневників
СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).